

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Die octaua Iulij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

sis, multis miraculis clarus, iunior autem abbas Heidenheimensis.

Alij eos referunt ad tempora paulo posteriora, Bonifacij videlicet eorum auunculi: & aliter narrant historiam. Quorum fortassis concordia ab Ecistretensibus dari potest.

Horum autem, & sororis germanæ, sanctæ Walburgis, nonnullæ reliquiarum portiones habentur Furnis in diœcesi Iprensi. Patris autem, regis Richardi vel Riccardi corpus, quiescit Lucæ ad sanctum Frigidianum, vbi Romam adiens obiit, & natalem habet die septima Februarij.

a. *Id est Wilibaldus.*

Die octaua Iulij.

1°. De sancto Grimbaldo confessore.

Ex Goscelino, Chronicis diui Bertini, & Legenda sanctorum Anglia.

Vintoniæ depositio sancti GRIMBALDI abbatis, & monachi Sithiensis cœnobij. Vrbs enim Morinorum, quondam ampla, & antiquis titulis opum & bellorum inclyta, illustrior nunc est confessoris Christi genitura. Siquidem à septenni infantia, suis annis fortior ac prudentior, monasterium præoptauit. Vnde susceptus est, & sancti Samuelis sacrificio sacratus in cœnobiali diui Bertini gremio, sub patrocinio clauigeri Petri. Vbi sacratissimis institutionibus in spem cælestium, in virum perfectum, in gaudium coaluit angelorum. Sed quis omnem virtutum eius seriem percurrat? quàm mellifluus, benignus, amabilis fuerit? quàm ardens cælestibus desiderijs terrena quæquæ transcenderit? vt sacris lectio-

lectionibus & orationibus assiduus inuigilauerit, corpus castigauerit, bellum aëreis potestatibus indixerit, arma totius innocentiae induerit, monasterialis obseruantiae exemplar effulserit: à singulis singula operum beneficia æmulando acceperit? Sacerdotij sui dignitatem autoritate decorabat, humilitate modificabat. Deinde omnium votiua prece rerum monasterij præpositus constituitur, prudentia & facundia clarissimus, æquitate & pietate solidissimus: nihil sibi in terris thesaurizans, sed fratribus, sed ecclesiae, sed egenis & hospitibus administrans, vt animal oculis vndique plenum cuncta prospiciens. Tam benigna verò erant in eo paternae charitatis viscera, vt domesticorum quorùdam mores tolerare maluerit, quàm eos eijcere, commendans Domino tempus dispensationis, qua corrigeret ecclesiam suam. Quod per beati præsulis Adelwoldi instantiam factum esse constat. Fertur autem à Deo exoptulasse, vt camino languoris ante obitum purgaretur. Inter dolores tamen, ob virtutem patientiae, sanis fortior fuit, iuxta illud Apostoli: Quando infirmior, tunc potens sum. Cùm autem hinc migraturus ad Dominici Corporis salutare viaticum se mouere præ ægritudine non posset, forti tamen nisu, se ipso fortior, sese erexit, & Christo aduenienti in faciem se prostravit: à fratribus autem petijt solus per triduum relinqui, vt iter suum pararet. Per quod continuum triduum se Deo in contritione cordis, & diluuiio lacrymarum immolabat. Quarto denique die fratribus ad se reuocatis, & in pace commendatis, ad aethereos ciues migravit anno Domini nongentesimo tertio, ætatis suae octuagesimo tertio. Hactenus

Julij 8.

Cap. 12.

EST NATALES
ex officio Bertiniensis monasterij quod ex Gotcelino desumptum est. Cæterum quia Gotcelino authore integra historia à nobis visa non est, ex Chronicis Bertinensium adijcio, quæ Ioannes abbas posteritati scriptis commendauit. Hugo, inquit, duodecimus huius loci, regia donatione abbas, filius Caroli magni, frater Ludouici pij, iuuenem elegantissimum beatum Grimbaldum recepit, & induit huius monasterij monachum. Qui qualiter & quantum profecerit testatur eius legenda, quam in Ecclesia Dei canimus. Capite vigesimo subiicit, cum Balduinus Caluus Flandriæ comes pro abbacia sollicitaret Grimbaldum monachum & præpositum, omnium fratrum nomine sollicitasse regem, vt Fulco archiepiscopus in abbatem reassumeretur, eo quod omnes mallent locum deserere, quam pati vt locus sacer sub laica redigeretur potestate. Quod quidem obtentum est. Sed hac de causa non multo post sanctus archiepiscopus Winemari lanceis transfossus est, & Balduinus Flandrensis Caroli simplicis donationem impetrauit. Initium dolorum, huius monasterij. Tunc autem Grimbaldus, metuens res Ecclesiæ per suam præsentiam in deterius deduci, prudenter in Angliam transfretauit: & ibi vsque in vitæ finem permansit.

In legenda Sanctorum Angliæ breuiter notatum est, cum literatura & cantu peritum, ab Alfredo rege Westsaxonum constitutum esse abbatem in nouo monasterio Wintoniæ, quod ab euentu Hida vocatur. Vbi omnibus bonis exemplis plenus, abbas & doctor venerabilis, in senectute bona præmia in calis recepit: corpus verò terræ reliquit quod ibi in magna habetur veneratione.

Vitam,

Vitam, cuius exordium est, Vrbs Morinorū, scripsit Gotzelinus, monachus diui Bertini, quem sanctus Anselmus archiepiscopus, alijque multi in Angliam vocarunt, vbi primum habitauit Ramesiæ, deinde Cantuariæ ad sanctum Augustinum; quibus in locis descripsit vitas Sanctorum, Augustini, Laurentij, Suithuni, Gimbaldi, Erkenwaldi, Iuonis, Eadgithæ, Milburgæ & Witeburgæ.

2°. *De sancta Landrada virgine.*

Ex officio Gandensi, & Theodorico abbate, Iulij octauo.

Monasterio Belisia, sanctæ LANDRADÆ virginis. Fuit enim secundum carnem & spiritum nobilissima virgo, ab ineunte ætate Christianam pietatem egregiè percoluit. Pauperibus subsidium, afflictis solatium, clericis & sacerdotibus reuerentiam: omnibus quoad potuit, benignitatem exhibuit. Hinc cum parentes ei amplas procurare nuptias ex more cogitarent, in angustam se domi cellulam abdidit, vbi orationibus & ieiunijs, virginitatem suam Christo immaculatam seruauit. Cumque indies magis proficeret, tandem, reclamantibus etiam parentibus, concupitam in Belisia eremum ingreditur, vt parentes & omnium hominum societatem, atque adeo semetipsam, perfectissimè abnegaret. Ibi paruum tugurium, in quo habitaret, & cum humani generis hoste iam seriò confingeret, manibus ipsa suis extruxit. Postea verò, vbi mirifici operis crux cælitus dilapsa, in lapidem impressionem fecerat, ecclesiam erexit in honorem Dei genitricis Mariæ,

& à Lamberto episcopo consecrationem & reliquiarum impositionem ex voto impetrauit. Vbi dum sanctarum virginum est præfecta collegio, etiam virginem sanctam Amalbergam, doctrina, pietate, & Christianorum morum præceptis imbuuit. Reddidit autem cælesti sponso animam puram, octauo Idus Iulij. Suumque corpus sepeliri voluit in *Winter-houen*, cœnobij sancti Bauonis possessione. Belisenses verò sibi ipsum seruare voluerunt: quia apud eas consecrata fuerat & velata, quodque inibi per eam puellaris adoleuerat turba, ecclesia opibus creuerat, cæci denique illuminati erant, & claudi erecti. Itaque illi, etsi Lamberto præfule renitente, Belisiam sanctam Landradam sepelierunt: sed paulò post eodem admonente, tumbam aperuerunt, & corpus cum loculo ad *Winter-houen* translatum esse ministerio proculdubio Angelico agnouerunt. Ad locum autè Angelicæ sepulturæ copiosissimè effluxit diuini muneris stillicidium. Descendens enim ad hanc probaticam piscinam cæcus, febre æstuans, hydrope sitibundus, aut quocunque incommodo anxius, statim quod petiuit accepit. Eleuatum est autem corpus paulò post, Nonis Martij: ac deinde anno nongentesimo octuagesimo, cum beati Landoaldi, & Adriani martyris & sociorum sacris reliquijs ad diui Bauonis ecclesiam Gandauum est translatum. Porro Belisense monasterium hodie est Canonicarum, extra ciuitatem Belisiam, in territorio Leodiensi: Estque adhuc nomine tenus monasterium. Dicitur enim vernaculo idiomate *Monster* vel *Münster Bilsen*.

Afferunt autem nonnulli Landradam hanc fuisse Caroli Martelli filiam. Quos æquiuocatio fefellit. Landrada enim

enim illa maritata fuit, eiusque memoria celebratur in vita filij sui, Grodegandi, episcopi Metensis.

Die nona Iunij.

De sancto Agilolpho martyre, episcopo Coloniensi.

Ex diuersis.

Colonix natalis & translatio S. AGILOLPHI, eiusdem vrbs archiepiscopi & martyris. Hic Ioppiliam venisse scribitur ad ægrotantem Pipinum principem, multumque adlaborasse, nè hæredem scriberet Carolum Martellum, ex Alpaida pellice genitum. Quod tamen impetrare non potuit. Deinde passus est martyrimum in pago Arduennensi Amblauæ, qui locus à præterfluentis fluminis nomine sic vocatur: & in ecclesia S. Laurentij, Malmundariensi monasterio contigua, sepultus est, & varijs claruit miraculis. De ipso scriptum est Malmundarij in libro miraculorum sancti Quirini martyris: *Nobili stirpe editus, Anglino loci huius abbati, à parentibus est traditus, sub institutione monachi regulariter informandus. Qui patris spiritualis preceptores imitatus, eiusdem in voluntate Dei successor est factus: dein sedi Coloniensi antistes datus, abbatis etiam non deposuit onus, donec utrumque strenuissimè gubernando, propter fidem regni, apud Amblauam coronatus est martyrio, atque apud nos, ubi abbatis nomine præfuerat & opere, usque dum Deus voluit, locum habuit sepulturae.* Chronicon verò vulgatum Coloniense habet occisum esse ab hostibus, dum causa pacis à Martello ad Saxones mitteretur: quodque à Brunone, qui frater erat Othonis Imperatoris,

In vita S. Switberti, capite 25. Cal. Martij.

In lib. Malmundarij manu scripto.